

sen var knyttet dertil. Jeg vil dertil sige, at Studenterne ere Kjøbenhavneres Yndlinge, medens Landbohøjskoleeleverne neppe kunne rose sig deraf. Studenterne kunne vise sig som velkomne Gæster i Kjøbenhavnske Huse; Borgemeisterne have stude sammen og bygget en Bygning for Studenterforeningen, hvor de samles for en billig Benge, hvor de midt i Hovedstaden have et Samlingssted, som de daarlig vilde kunne undvære, som for det store Antal af disse unge Mennesker har havt den største Betydning for deres Ungdomsmaal og ofte har givet dem rigt Udbytte. Jeg er overbevist om, at hvis Landbohøjskolen skal bevare den Stilling, den nu har i Kjøbenhavn og skal vedblive stadig at samle et voksende Antal unge Mennesker fra Landet, er det nødvendigt, at den maa tage denne humane og aandelige Opgave op enten i den ene eller den anden Form — jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, der kan tænkes mange Maader at løse denne Opgave paa; men jeg tror ganske sikkert, at det ikke vilde være uheldigt, om nu ved den store Udvidelse af Landbohøjskolens Lokaler og Lærerpersonele dette Spørgsmaal ogsaa toges under Overveelse, hvorledes man paa en eller anden Maade kan skaffe sig en gavnlig Indflydelse paa den Ungdom, som samles derude. Der findes ved Siden af Landbohøjskolen et Beværtningssted, som bærer det mytologiske Navn „Gimle“, og som ganske sikkert, da det bærer dette Navn, har en vis aandelig Karakter; der findes i hvert Tilfælde derude Traditioner fra det frederiksbærgske Liv; særlig det politiske Liv der. Saa vidt jeg veed, er „Gimle“ det eneste Sted, hvor Landbohøjskolens Elever samles, og hvor de have skabt sig i al Tarvelighed et lille Brændpunkt. Jeg tror, at Landbohøjskolen vil gjøre godt i ved den Leilighed, der nu tilbydes sig, at tage dette Spørgsmaal til Overveelse, og jeg vil anbefale det Udvalg, som jeg haaber bliver nedsat om denne Sag, ogsaa at tage dette Spørgsmaal noget under Overveelse, nu da dette Thing er i Færd med at faae lidt Haand i Hante med den Undervisning, der gaar for sig derude. — Endnu er der et Punkt, som jeg ikke kan undlade at komme ind paa. I Motiverne til § 5 gjør den høitærede Indenrigsminister en Bemærkning om det Standpunkt, hvorpaa de Elever staa, som findes paa Landbrugs-skolerne ude paa Landet, om den Modenhedsgrad, som de have opnaaet. Jeg har ved Gjennemlæsningen af Kommissionsbetænkningen ikke kunnet vinde Klarhed over, paa hvilken Maade den kongelige Landbohøjskole skaffer sig Kundskab om den Modenhedsgrad, de unge Mennesker have, som melde sig derude. For Nøgles Vedkommende,

dem, som skulle aflægge Prøve ved Skolen, sikker man sig ved at forlange, at de skulle have aflagt almindelig Forberedelsesexamen. Jeg kan ikke indrømme, at det er berettiget, om Landbrugs-skolerne paa Landet vilde komme ind paa at stille en saadan Modenhedsfordring. For dem gjælder det netop at arbejde med Raastoffer, selv om det skal være i den raaste Skikkelse, at de komme til dem. Det gjælder for Landbrugs-skolerne om at have den Del af Befolkningen, som staaar lavest, som er mest uvidende, og der tror jeg, at en saadan Modenhedsfordring ingenlunde er paa sin Plads. Derimod tror jeg ganske vist, at det ved en Fagsskole som Landbohøjskolen gjælder om paa en eller anden Maade at sikre sig, at den Ungdom, som søger derhen, har en vis Modenhed. Jeg tror imidlertid ingenlunde, at det er tilstrækkeligt, hvis man vil sikre sig det gjen-nem den almindelige Forberedelsesexamen. Jeg har paa forskjellige Maade haft Leilighed til at lære ikke ganske Faa af dem at kjende, som have taget Examen ved Landbohøjskolen, og jeg har af disse Mennesker faaet et almindeligt Indtryk, som jeg har faaet dels ved Samtale med dem, dels ved at have adskillige af dem baade i min egen Tjeneste som Lærere, og dels har jeg desuden andet Steds haft Leilighed til at lægge Mærke til dem i deres Virksomhed som Lærere. Jeg har gennemgaaende lagt Mærke til, at at der hos dem er et almindeligt Savn af en human Uddannelse. Naar jeg bruger Udtrykket „human“ Dannelse, mener jeg ikke, at der fra Landbohøjskolens Læreres Side finder en inhuman Uddannelse Sted; men jeg mener, at der er Noget, Eleverne savne i deres Uddannelse, at der er en Jordannelse, de ganske bestemt savne. Det er en bestemt Sag, at hvor man skal have en Fagsskole, maa der forud for den Fagsskoleuddannelse, der finder Sted, gaa en human Uddannelse.

Kjættelse.

I Marineministerens Foredrag Sp. 258 R. 4 f. o. staar:

„Jeg siger med det ærede Medlem, at det er meget muligt, at der i de første Aar efter den Krig, vi have ført, muligvis har været tænkt paa at faae det tilbage, som vi have tabt ved Krigen“.

I a s:

„Jeg siger med det ærede Medlem, at det er meget muligt, at der i de første Aar efter den Krig, vi have ført, muligvis har været tænkt paa at faae det tilbage ved Krig, som vi have tabt ved Krigen“.